

УДК 821.161.2
С 68

Серія ЧИТАТИ ЛЕГКО

Сотник, Яна

Рака така, або Риба, яка співає / Яна Сотник ; ілюстрації Олени Потьомкіної. – Чернівці : Книги – ХХІ, 2019. – 32 с.

Маленькій Рибі так сподобалося Сонце, що вона вирішила для нього заспівати. Невідомо, чи почуло спів Сонце, але про це дізналися інші мешканці ставка. Вони навперебій узялися вчити Рибу тому, що слід робити, а що не варто.

Заплутатися дуже легко, коли ти маленький, а світ такий великий і різний. Чому вірити? Кого слухати? Спочатку Риба розгубилася, а тоді стала дослухатися до свого серця. А воно хотіло співати!

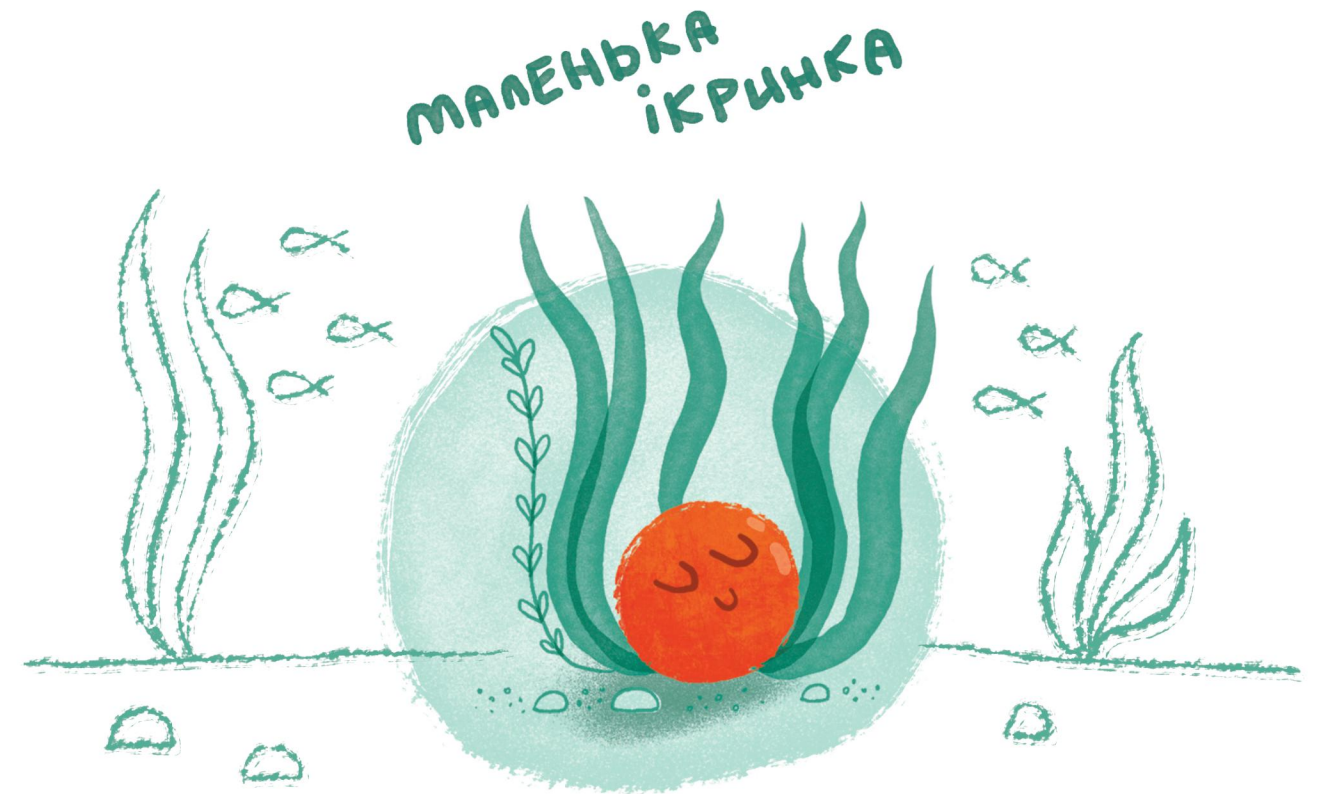
ДЛЯ ДІТЕЙ ВІД РОКІВ.

© Книги – ХХІ, 2019

© Яна Сотник, текст, 2019

© Олена Потьомкіна, ілюстрації, 2019

ISBN 978-617-614-235-5

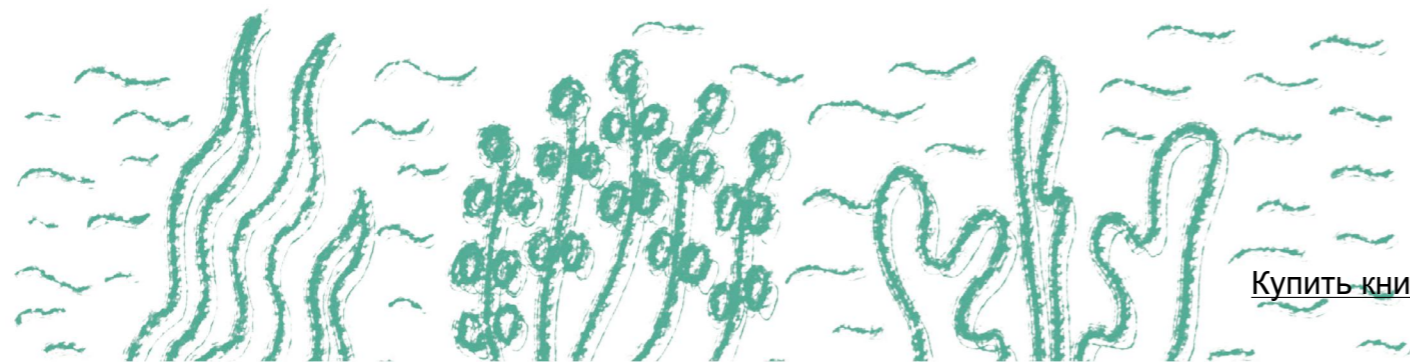

На дні ставка, між камінням і водоростями, лежала **ІКРИНКА**. У ній, згорнута кружальцем, спала маленька Риба. Спала так міцно, що навіть не знала про те, що вона є. Одного дня Риба прокинулася, потягнулася, а ікринка **ТРІСЬ** – і луснула. Так Риба й народилася.

Вона розплющила очі, роззирнулася – довкола темна холодна вода. Подивилася вниз – там сірий мул. Подивилася вгору – там **СОНЦЕ** світить, велике й тепле. Мерехтить, виблискує крізь воду та промінчики в різні боки випускає, наче хоче Рибу обійняти. І таке воно було гарне та лагідне, що Риба його одразу ж полюбила.

Спочатку Риба була зовсім маленька й плисти нікуди не могла. Вона гойдалася на водоростях і все дивилася вгору на Сонце. Часом воно зникало, і ставало зовсім **ТЕМНО**. Тоді Риба лягала спати, щоб не дуже сумувати за ним. А коли прокидалася, Сонце знову світилося, і Риба раділа.

Сонце ховалося й поверталось, а **РИБА** росла. Скоро вона навчилася плавати, полишила свою колиску з водоростей і рушила в путь. Спочатку було страшно, бо попереду темно й не видно нічого. Але коли Риба попливла, то побачила, що Сонце пливе за нею та світить їй згори.

– ЯКЩО ТИ ЗІ МНОЮ, ТО Я НІЧОГО НЕ БОЮСЯ! –
сказала хоробра Риба до Сонця.

Вона весело пливла вперед, вимахуючи плавцями та хвостом. Їй стало радісно від того, що Сонце теж її любить, і вона заспівала пісеньку, яку сама вигадала. «Лі-булі-булі-булі, рака-така!» – повторювала Риба та пливла швидше й швидше. І все вгору позирала – чи чує Сонце, як вона для нього співає?

Аж раптом – **БАЦ!**

Лі-Булі-Булі-Булі-РАКА-ТАКА

